

THÀNH VIÊN TAM-ĐIỂM TRỞ VỀ VỚI GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

Câu chuyện xảy ra vào thời đệ nhất thế chiến 1914-1918 tại Charleroi cách thủ đô Bruxelles của vương quốc Bỉ khoảng 45 cây số.

Một ngày trong tháng 8 năm 1914, khi quân Phổ rút quân đại quy mô ra khỏi thành phố thì một thành viên Hội Tam Điểm - tạm gọi ông Phaolô - cũng tìm cách trốn thoát cuộc rút quân kinh hoàng này. Ông nổi tiếng bài-giáo-sĩ và nặng lời công kích Giáo Hội Công Giáo.

Trên con đường chạy trốn, ông Phaolô lách vào ngôi thánh đường nhỏ để nghỉ ngơi đôi chút hầu lấy sức chạy tiếp. Vừa bước vào thánh đường, ông chú ý ngay đến một vết máu tươi thật dài ở dưới đất. Rồi ông trông thấy một người lính bị thương đang nằm giữa nhà thờ. Động lòng trắc-ẩn ông bước đến gần. Người lính hấp hối cất tiếng nói thật yếu ớt:

- Bạn à, tôi là một Linh Mục. Tôi sắp chết. Tôi biết mình sắp chết. Tôi không thể di động khỏi chỗ này. Vậy xin bạn đừng nỡ từ chối lời van xin của một người sắp chết. Tôi đã lê lết tới đây nhưng không thể lết lên tới Nhà Tạm. Tôi muốn rước vào lòng tất cả Bánh Thánh đã Truyền Phép để Minh Thánh Chúa khỏi bị quân Phổ đang tiến vào thành xúc phạm. Vậy xin bạn vui lòng chạy nhanh tới Nhà Tạm, lấy Bình Thánh đựng Minh Thánh Chúa rồi mang trở lại đây. Bạn hãy rước tất cả Minh Thánh Chúa rồi trao cho tôi Bánh Thánh cuối cùng. Đây là Cửa-Ăn-Đàng dành cho tôi.

Ông Phaolô như chết đống người! Lời van xin của người hấp hối quá linh thiêng và không thể nào từ chối được. Ông - một thành viên bè tam-điểm cuồng tín - cảm thấy như tâm hồn bị rung động, ruột gan rối tơ bời, cổ họng nghẹn cứng và tiếng Satan đang gào thét từ bên trong. Thế nhưng, thế nhưng, Bàn Tay THIÊN CHÚA đã chiến thắng và cú ngã ngựa xưa kia của Saul trên đường Damas đã tái diễn. Ông Phaolô thật sự xúc động và hồi tâm thống hối. Ông quỳ xuống cạnh vị Linh Mục Tuyên Úy đang hấp hối và thành tâm xưng thú mọi lỗi lầm. Khi nhận ơn tha thứ từ tay vị Linh Mục, ông trang trọng kính cẩn làm Dấu Thánh Giá rồi chạy nhanh đến Nhà Tạm. Ông run run mở cửa Nhà Tạm lấy Bình Thánh đựng Minh Thánh Chúa và cảm thấy lòng sung sướng vì được hồng phúc cứu thoát Đấng Cứu Độ mình. Rồi ông đi nhanh về phía Vị Linh Mục. Ông rước tất cả Bánh Thánh và trao Bánh Thánh cuối cùng cho người hấp hối. Xong, cả hai cùng yên lặng dâng lời cảm tạ tri ân THIÊN CHÚA:

- Vị Linh Mục sẵn sàng ra đi về Nhà CHA còn ông Phaolô tái sinh vào cuộc sống mới.

Sau cùng, với bàn tay mà trước đó từng làm không biết bao nhiêu tác động xúc phạm đến THIÊN CHÚA trong hội kín tam-điểm, ông Phaolô đặt tay trên trán vị Linh Mục Tuyên Úy đang hấp hối và long trọng thề hứa từ nay sẽ sống trung tín với THIÊN CHÚA và với Giáo Hội Công Giáo cho đến giây phút cuối đời.

Sau khi mọi sự hoàn tất, người ta nghe tiếng súng lớn súng nhỏ nổ vang trời, báo hiệu quân Phổ đang rút quân. Bất cứ cuộc chạy trốn nào diễn ra vào lúc này cũng thật nguy hiểm. Quả thật sau đó ông Phaolô bị bắt làm tù binh và bị quân Phổ đưa tới một trại tập trung của quân Đức. Cùng bị bắt với ông có nhiều người khác. Đó là những người không thoát kịp khi quân Phổ rút quân khỏi thành phố Charleroi.

Ông Phaolô đã trải qua những tháng ngày tù đầy trong an bình thánh thiện. Ông trở thành tù nhân Công Giáo can đảm nêu cao gương sáng Đức Tin giữa các bạn đồng tù khác. Ông là niềm an ủi khích lệ cho tất cả các bạn tù.

... THIÊN CHÚA phán thế này: Vì tội của Israel đã lên tới cực độ, Ta sẽ không rút lại bản án. Vì chúng bán người công chính để lấy tiền, bán người nghèo khổ với giá một đôi giày. Vì chúng đập đầu kẻ yếu thế xuống bùn đen và xô người khiêm hạ ra khỏi đường lộ .. Hai người có đồng hành được chăng, nếu đã

không hẹn với nhau từ trước? Trong rừng, sư tử có gầm lên chăng, nếu nó không có mồi? Từ trong hang, sư tử tơ có rống lên không, nếu nó không vồ được mồi? Dưới đất, chim sẻ có sa vào bẫy chăng, nếu không có mồi nhử? Bẫy có bật lên khỏi mặt đất chăng, nếu nó không bắt được gì? Giả như tù-và rúc lên trong thành, lẽ nào dân lại không sợ hãi? Giả như tai họa xảy ra trong thành, lẽ nào lại không do THIÊN CHÚA? Vì THIÊN CHÚA không làm điều gì mà không bày tỏ kế hoạch của Ngài cho các ngôn sứ, tội tớ của Ngài được biết. Sư tử đã gầm lên: ai mà không sợ hãi? THIÊN CHÚA đã phán ai chẳng nói tiên tri? (Sách Amos 2,6-7/3,3-8).

("La Mia Messa", volume II, 1 Aprile 2010 - 30 Giugno 2010, Anno IV/C, Casa Mariana Editrice, trang 363-364)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt